

LA (GAIREBÉ) IMPOSSIBILITAT D'APLICAR L'IMPOST SOBRE ENVASOS DE PLÀSTIC

En la llei 7/2022 es va introduir en el nostre ordenament, entre altres, un impost per a tractar de reduir la generació d'envasos de plàstic. Aquest impost és el comunament conegut com a “Impost sobre envasos de plàstic” i entrarà en vigor el pròxim 1 de gener de 2023.

Aquest impost és de caràcter finalista i tracta d'evitar la generació d'envasos de plàstic. La seva estructura i funcionament ens permet enquadrar-ho entre els coneguts com a impostos Pigouvians, els quals, a través del sistema “qui contamina paga” tracten de reduir el consum perjudicial a través d'un increment del preu.

Tot i compartir plenament la finalitat de l'impost, considerem que el mateix, per la seva estructura i complexitat, pot generar controvèrsies i dificultats que li impedeixin aconseguir el seu objectiu.

En aquest sentit, considerem que aquest tipus d'impost té lògica des de la perspectiva dels grans: (i) fabricants, (ii) revenedors i (iii) consumidors, d'envasos de plàstic no reciclable, ja que ells sí que disposen (o poden disposar) de la informació necessària per a la seva liquidació i la seva relació cost-benefici podrà ser assumida.

Ara bé, per l'estructura i definició de l'impost, ha de dir-se que aquest impost no està enfocat exclusivament a aquests grans fabricants, sinó que abasta a tots els operadors que adquireixin qualsevol tipus d'envàs de plàstic, incloent entre els envasos de plàstic a tots aquells articles que estiguin “*diseñados para contener, proteger, manipular, distribuir y presentar mercancías*”, la qual cosa inclou, entre altres, als embalatges que protegeixen les mercaderies (encara que aquests embalatges no siguin d'interès per al qual adquireix el producte).

Afegit a l'anterior, trobem que el fet imposable no és només la fabricació a Espanya, sinó que també ho és l'adquisició intracomunitària i la importació en aquest territori dels citats productes.

I de la conjunció de tot l'anterior sorgeix un dels principals problemes de l'impost, que és el fet que qualsevol empresa en efectuar les seves compres de qualsevol producte normalment rebrà el producte adquirit protegit amb un embalatge de plàstic (ja sigui film de plàstic, ja sigui plàstic amb bombolles d'aire, i un llarg etc.), i atès que la Llei no distingeix entre un i altre ús, aquest tipus de plàstic no reciclatge protector també queda dins de l'àmbit objectiu i obliga a l'empresa a liquidar l'impost per aquesta adquisició.

La liquidació de l'impost en aquests casos se'ns antulla (gairebé) impossible de realitzar, ja que a qualsevol empresa li requeriria disposar d'una Certificació realitzada per una empresa homologada que certifiqui la quantitat de plàstic no reutilitzable i no reciclatge contingut en cada embalatge, i el cost de totes aquestes certificacions homologades s'esdevé inassolible per al petit i mitjà empresari que realitzi aquest tipus d'adquisicions.

Per a intentar evitar aquesta complexitat als molt petits operadors, la Llei estableix un import mínim exempt de 5Kg mensuals, però aquesta quantitat és sens dubte insuficient, ja que qualsevol empresa que realitzi importacions o adquisicions intracomunitàries dels seus productes, i en funció del volum que hagi importat o adquirit a un altre país de la UE, se sobrepassarà aquest límit amb molta facilitat, i recordem aquí que aquests 5 Kg no són per proveïdor, sinó que es calculen a nivell agrupat, de manera que si es supera aquest límit exempt, l'empresa haurà d'avaluar, controlar, pesar i obtenir la Certificació homologada per a cada film de plàstic que els enviïn tots i cadascun dels seus diferents proveïdors, la qual cosa suposa una complexitat de gestió i costos (gairebé) inassolibles (tinguem en compte que aquestes certificacions no s'expedeixen analitzant el plàstic en si mateix, sinó que s'expedeixen analitzant la fabricació in-situ del plàstic en qüestió).

Mancant el desenvolupament Reglamentari, l'Administració tributària ha emès una sèrie de "Preguntes Freqüents" per a intentar resoldre els nombrosos dubtes que es generen en relació amb aquest impost, i en relació al que s'ha dit en els punts anteriors. Aquestes preguntes freqüents venen a confirmar el que s'ha dit en el present article, amb el que ara com ara estem en un escenari que se'ns antulla una mica caòtic i incontrolable.

Esperem a veure el desenvolupament reglamentari a veure si a la vista de les múltiples crítiques existents sobre l'estructura d'aquest impost, es procedeix d'alguna manera a limitar els seus efectes a aquelles situacions que efectivament siguin les perseguides per aquesta finalitat mediambiental de l'impost.

Tal com hem dit, en LA GUARD compartim plenament l'objectiu de la Llei i de l'Impost en qüestió, però també considerem que aquesta finalitat ha d'anar juntament amb una ponderació entre la dificultat en la gestió (i cost que suposa) i el benefici mediambiental aconseguït, aconseguint així un òptim de Pareto mitjançant el qual s'aconsegueixi la màxima eficiència mediambiental a través de la realització d'un esforç raonable per part de tots nosaltres.

Des de LA GUARD, com sempre, estem analitzant en profunditat aquest impost per a poder assessorar amb la màxima fiabilitat i seguretat als nostres clients, ja que davant impostos d'aquest

tipus amb les dificultats operatives abans dites (i moltes altres que hem obviat, però que existeixen) un bon assessorament és imprescindible per a l'òptima actuació de l'empresa.